

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 8. 3. 2021 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Vladimíry Hájkové a soudců Mgr. Ondřeje Vítu a JUDr. Jiřího Šťastného v trestní věci obviněných:

- **J. B.**, narozeného [redacted], trvale bytem [redacted], a

- **obchodní společnosti BL facility, s.r.o.**, IČ 28117581, se sídlem České Budějovice, Vrbenská č. 2769/2,

pro přečin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odst. 1 tr. zákoníku,

o stížnosti státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích proti usnesení Okresního soudu České Budějovice ze dne 9. 11. 2020, č.j. 6 T 87/2020-434,

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu se stížnost státní zástupkyně jako nedůvodná zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením rozhodl samosoudce Okresního soudu v Českých Budějovicích takto:

I. Podle § 314c odst. 1 písm. a) tr. řádu, § 188 odst. 1 písm. c) tr. řádu z důvodu uvedeného v § 172 odst. 1 písm. f) tr. řádu se zastavuje trestní stíhání obv. J. B., nar. [redacted] pro skutek spočívající v tom, že

nejméně v období od září roku 2017 do července roku 2019 v Českých Budějovicích, či jinde, se záměrem opatřit společnosti BL facility s.r.o. neoprávněný majetkový prospěch v podobě neprovedení úhrady odvodů daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků, pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, jako jediný jednatel společnosti BL facility s.r.o., IČO: 281 17 581, se sídlem Vrbenská 2769/2, České Budějovice 5, (dříve Komenského 68/23, České Budějovice 7), máje plně a výlučně v kompetenci veškeré finanční a platební záležitosti společnosti, vědom si své zákonné povinnosti vyplývající z § 5 a § 6 zákona č. 592/1992 Sb. o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, § 38b zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a § 8 a § 9 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, v rozporu s uvedenými předpisy rozhodl o tom, že nebudou v plném rozsahu hrazeny povinné odvody za zaměstnance, konkrétně daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků, pojistné na sociální zabezpečení a pojistné na veřejné zdravotní pojištění, a takto získané prostředky budou použity na jiné účely související s podnikatelskou činností a ani jako odpovědný plátec a zaměstnavatel úhradu těchto povinných odvodů nezabezpečil, a to přesto, že tyto platby byly zaměstnancům v souladu s příslušnými předpisy řádně z mezd strženy a dále přesto, že obchodní společnost BL facility s.r.o. měla k dispozici dostatek finančních prostředků k jejich úhradě, přičemž v důsledku tohoto jednání na stanovených odvodech vznikl dluh, a to konkrétně

1. za období od března 2018 do prosince 2018 vůči České republice zastoupené Finančním úřadem pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště v Českých Budějovicích, IČO 720 80 043, se sídlem F. A. Gerstnera 1/5, České Budějovice, na neodvedené dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků částku ve výši 344.654 Kč, která byla dne 6.6.2019 plně uhrazena daňovou exekucí,

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

2. za období od října 2017 do dubna 2019 vůči Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky, IČO 471 14 304, se sídlem Vinohradská 2577/178, Praha 3, na neodvedeném pojistném na zdravotní pojištění za zaměstnance částku ve výši 96.364 Kč, která byla dne 9.3.2020 a 5.10.2020 plně uhrazena provedenou exekucí,
3. za období od září 2017 do dubna 2019 vůči České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČO 476 72 234, se sídlem Jeremenkova 161/11, Ostrava, na neodvedeném pojistném na zdravotní pojištění za zaměstnance částku ve výši 27.769 Kč, která byla plně uhrazena z bankovního účtu společnosti dne 23.9.2020,
4. za období od března 2018 do srpna 2018 a následně od února 2019 do dubna 2019 vůči Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, IČO 471 14 975, se sídlem Dráhobejlva č. 1404/4, Praha 9, na neodvedeném pojistném na zdravotní pojištění za zaměstnance částku ve výši 7.434 Kč, která byla dobrovolně uhrazena dne 2.1.2020,
5. za období od června 2019 do července 2019 vůči České republice zastoupené Okresní správou sociálního zabezpečení České Budějovice, IČO 000 06 963, se sídlem A. Barcala č. 1461, České Budějovice, na neodvedeném pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti částku ve výši 43.544,50 Kč, která byla dne 10.10.2019 plně uhrazena exekucí z bankovního účtu společnosti,

právně kvalifikovaný jako přečin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby dle § 241 odst. 1 tr. zákoníku účinného od 1.10.2020, neboť trestnost činu zanikla s ohledem na ustanovení § 242 tr. zákoníku.

- II. Podle § 314c odst. 1 písm. a) tr. řádu, § 188 odst. 1 písm. c) tr. řádu z důvodu uvedeného v § 172 odst. 1 písm. f) tr. řádu **se zastavuje trestní stíhání společnosti BL facility s.r.o., IČ 281 17 581, pro skutek spočívající v tom, že**

v období od září 2017 do července 2019 v Českých Budějovicích či jinde, se záměrem opatřit si neoprávněný majetkový prospěch v podobě neprovedení úhrady odvodů daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků, pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, v rámci své podnikatelské činnosti, kdy v jejím zájmu a v rámci její činnosti jednal obv. J. B. nar. jako jediný jednatel společnosti, který měl současně plně a vylučně v kompetenci veškeré finanční a platební záležitosti společnosti, při vědomí své zákonné povinnosti vyplývající z § 5 a § 6 zákona č. 592/1992 Sb. o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, § 38b zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a § 8 a § 9 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, v rozporu s uvedenými předpisy, rozhodla o tom, že nebudou v plném rozsahu hrazeny povinné odvody za zaměstnance společnosti, konkrétně daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků, pojistné na sociální zabezpečení a pojistné na veřejné zdravotní pojištění, a takto získané prostředky budou použity na jiné účely související s podnikatelskou činností a ani jinak jako zaměstnavatel a plátců nezabezpečila úhradu těchto plateb, a to přesto, že tyto platby byly zaměstnancům v souladu s příslušnými předpisy řádně z mezd strženy a dále přesto, že měla k dispozici dostatek finančních prostředků k jejich úhradě, přičemž v důsledku tohoto jednání na stanovených odvodech vznikl dluh, a to konkrétně:

1. za období od března 2018 do prosince 2018 vůči České republice zastoupené Finančním úřadem pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště v Českých Budějovicích, IČO 720 80 043, se sídlem F. A. Gerstnera 1/5, České Budějovice, na neodvedené dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků částku ve výši 344.654 Kč, která byla dne 6.6.2019 plně uhrazena daňovou exekucí,
2. za období od října 2017 do dubna 2019 vůči Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky, IČO 471 14 304, se sídlem Vinohradská 2577/178, Praha 3, na neodvedeném pojistném na zdravotní pojištění za zaměstnance částku ve výši 96.364 Kč, která byla dne 9.3.2020 a 5.10.2020 plně uhrazena provedenou exekucí,

3. *za období od září 2017 do dubna 2019 vůči České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČO 476 72 234, se sídlem Jeremenkova 161/11, Ostrava, na neodvedeném pojistném na zdravotní pojištění za zaměstnance částku ve výši 27.769 Kč, která byla plně uhrazena z bankovního účtu společnosti dne 23.9.2020,*
 4. *za období od března 2018 do srpna 2018 a následně od února 2019 do dubna 2019 vůči Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, IČO 471 14 975, se sídlem Dráhobejlova č. 1404/4, Praha 9, na neodvedeném pojistném na zdravotní pojištění za zaměstnance částku ve výši 7.434 Kč, která byla dobrovolně uhrazena dne 2.1.2020,*
 5. *za období od června 2019 do července 2019 vůči České republice zastoupené Okresní správou sociálního zabezpečení České Budějovice, IČO 000 06 963, se sídlem A. Barcala č. 1461, České Budějovice, na neodvedeném pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti částku ve výši 43.544,50 Kč, která byla dne 10.10.2019 plně uhrazena exekucí z bankovního účtu společnosti,*
právně kvalifikovaný jako přečin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby dle § 241 odst. 1 tr. zákoníku účinného od 1.10.2020, neboť trestnost činu zanikla s ohledem na ustanovení § 242 tr. zákoníku.
2. Výše citovaný výrok vydal samosoudce na podkladě zjištění o tom, že „dluh za žalované období je v plném rozsahu vyrovnán, a to nejen v části týkající se úhrady pojistného za zaměstnance, ale ve většině případů i úhrady pojistného za zaměstnavatele, úroky z prodlení, případně penále“. Na podkladě tohoto poznatku samosoudce uzavřel, že „škodlivý následek trestného činu byl napraven a veřejný zájem státu na řádném odvádění určitých povinných plateb byl plně saturován“. Uzavřel tak, že „došlo k využití ustanovení o účinné lítosti a trestní odpovědnost za trestný čin neodvedení daně, poplatku a podobné povinné platby zanikla“.
 3. V odůvodnění napadeného usnesení okresní soud konstatuje, že na posuzovaný skutek „je třeba poblížet optikou ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku zakotvující zásadu subsidiarity trestní represe, ... neboť „je možné vyvodit, že není rozdíl mezi tím, kdy společnost uhradí svůj závazek vůči pojišťovně dobrovolně či v důsledku nařízené exekuce, neboť dluh zanikl v obou případech. Neexistuje tak škodlivý následek a čin není společensky škodlivý“. V návaznosti na posledně uvedené okresní soud konstatuje, že „obviněná společnost nerezignovala na úhradu svých závazků, dlužné pojistné např. OSSZ se pokoušela bradit ve splátkách, finančnímu úřadu mimo daní fyzických osob uhradila i daň z příjmů právnických osob (v řádném termínu); část dluhů společnosti byla vyrovnána již před zahájením trestního stíhání a společnost uhradila nejen pojistné za zaměstnance, ale i pojistné za zaměstnavatele, penále a úroky z prodlení“.
 4. Proti tomuto usnesení podala v zákonem stanovené třídenní lhůtě stížnost státní zástupkyně. Stěžovatelka se podaným opravným prostředkem domáhá jeho zrušení a vrácení věci soudu prvního stupně s příkazem, aby o této znovu jednal a rozhodl.
 5. V odůvodnění svého podání státní zástupkyně výše citované hodnotící úvahy okresního soudu sporuje. Uvádí, že byť již byly veškeré závazky vůči dříve označeným subjektům obviněnou obchodní společností uhrazeny, povinný subjekt tak nekonal dobrovolně, nýbrž prostřednictvím nařízených exekucí. Státní zástupkyně tak má za to, že na posuzovaný případ nelze uplatňovat odpovědnost obžalovaných osob podle jiného právního předpisu, nýbrž jde o jednání natolik společensky škodlivé, že vyvození jak trestní odpovědnosti právnické osoby, tak trestní odpovědnosti osoby oprávněné za tuto jednat, je namístě. Na podporu svých hodnotících úvah poukazuje státní zástupkyně na rozhodnutí publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 27/2006, které aplikaci účinné lítosti na případy exekučních úhrad dlužné částky za neuhrazené povinné platby správci daně, zdravotním pojišťovnám či správě sociálního zabezpečení zapovídá.
 6. V podané stížnosti státní zástupkyně uvádí, že „ustálená soudní praxe k možnosti použití účinné lítosti podle § 242 tr. zákoníku vyžaduje aktivní jednání pachatele, které směřuje k odstranění škodlivého následku, přičemž úhradu prostřednictvím exekuce nelze za takové aktivní jednání pachatele považovat“.

7. Podle § 147 odst. 1 tr. řádu při rozhodování o stížnosti přezkoumá nadřízený orgán správnost všech výroků napadeného usnesení, proti nimž může stěžovatel tento opravný prostředek podat, přezkoumá dále také řízení, které vydání napadeného usnesení předcházelo.
8. Senát stížnostního soudu po přezkumu dané trestní věci shledává, že napadené usnesení bylo okresním soudem vydáno za absence porušení procesních pravidel. Předmětem posouzení je pokračující kriminální delikt, jehož pokračující linie je dána dílčími útoky spáchanými obchodní společností BL facility s.r.o. a jejím statutárním orgánem jednatelem J. B. neodvedením z mezd zaměstnanců řádně stržených povinných plateb (záloh daně z příjmu fyzických osob a plateb sociálního a zdravotního pojištění). Tento pokračující delikt, jehož pokračující linie od měsíce září 2017 nebyla nikterak přerušena, byl obviněnými osobami dokonán v červenci 2019.
9. Z obsahu spisového materiálu je zjištěno, že podnětem k zahájení úkonů trestního stíhání, k čemuž došlo dne 19. 6. 2019, bylo trestní oznámení podané dne 6. 6. 2019 Finančním úřadem pro Jihočeský kraj, územní pracoviště v Českých Budějovicích, (shodou okolností ve stejný den byla pohledávka oznamovatele vůči obchodní společnosti BL facility s.r.o. daňovou exekucí vyrovnána). Bylo-li vůči J. B. a obchodní společnosti BL facility s.r.o. dne 27. 1. 2020 zahájeno trestní stíhání, byl k tomuto datu dobrovolnou úhradou ze strany druhého z uvedených subjektů vyrovnán závazek vůči Vojenské zdravotní pojišťovně ČR (dne 2. 1. 2020) a dále vůči Okresní správě sociálního zabezpečení České Budějovice (dne 2. 10. 2019 dílčí dobrovolnou úhradou a dne 10. 10. 2019 výkonem nařízené exekuce).
10. Po zahájení trestního stíhání vůči dříve označeným osobám byly ke dni 23. 9. 2020 dobrovolnou úhradou kompenzovány závazky vůči České průmyslové zdravotní pojišťovně a ke dni 5. 10. 2020 pak na podkladě příkazu vydaného dne 2. 9. 2019 závazky vůči Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR.
11. Podle § 242 tr. zákoníku trestní odpovědnost za trestný čin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby (§ 241) zaniká, jestliže pachatel svou povinnost dodatečně splnil dříve, než soud prvního stupně počal vylašovat rozsudek. Oproti podmínkám účinné lítosti stanoveným v ust. § 33 písm. a) tr. zákoníku zákon nepožaduje, aby u uvedeného trestného činu byl jeho škodlivý následek pachatelem napraven dobrovolně.
12. Ke stěžovatelčiným námitkám sporujícím gramatický výklad posledně označených ustanovení činěný okresním soudem se patří uvést následně:
13. Rozhodnutí 27/2006 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, na jehož obsah státní zástupkyně odkazuje, stanoví, že pokud byly v případě trestného činu neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení, na zdravotní pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti dlužné částky za uvedené neuhrazené povinné platby zaplacený až prostřednictvím exekuce bez přičinění obviněné osoby, nebudou v této části podmínky účinné lítosti splněny. O účinnou lítost může jít jen tehdy, jestliže pachatel nějakým způsobem zajistí nebo přispěje k tomu, aby dlužné platby byly uhrazeny, byť i jinou osobou, popřípadě právnickou osobu, za kterou jednal.
14. Z odůvodnění označeného rozhodnutí lze ovšem dovozovat, že ani exekuční vymáhání neodvedených povinných plateb nebrání aplikaci ustanovení upravujícího podmínky zániku trestnosti činu tehdy, pakliže povinný subjekt exekuční řízení nikterak nemaří a s oprávněnými subjekty spolupracuje.
15. V posuzovaném případě je zjištěno, že vyjma závazků vůči Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR a České průmyslové zdravotní pojišťovně byly závazky vůči ostatním oprávněným subjektům obchodní společnosti BL facility s.r.o. uhrazeny ještě přede dnem 27. 1. 2020, kdy bylo vůči obviněným osobám zahájeno trestní stíhání. Vůči druhému z uvedených subjektů byl závazek vyrovnán ke dni 23. 9. 2020 dobrovolnou úhradou. Ovšem ani v případě úhrad exekučně vymáhaných není shledáváno, že by některý z obviněných vedené řízení mařil. Není zjištěno,

že by kupř. docházelo k odklonům příjmů obchodní společnosti BL facility s.r.o. tak, aby tyto nebyly poukazovány na účet exekucí postiženého. Pohledávka finančního úřadu byla vyrovnána v řádu jen několika měsíců po vydání příkazu k úhradě jsoucího exekucním titulem. Největší prodleva je zjišťována ohledně úhrady dlužného plnění vůči Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR, ovšem ani v případě kompenzace tohoto závazku není shledáváno, že by přístup exekuovaného subjektu byl obstrukční či mařící vykonávací řízení.

16. Na podkladě výše uvedeného senát stížnostního soudu uzavírá, že obchodní společnost BL facility s.r.o. a její statutární představitel, jednatel J. B., nesplnili, a to ve větším rozsahu (v rozsahu přesahujícím částku 100 000 Kč) jako zaměstnavatelé svoji zákonnou povinnost odvést za zaměstnance daň, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na zdravotní pojištění, nicméně trestnost tohoto činu zanikla tím, že veškeré tyto závazky byly za přispění obžalovaných osob, a to dobrovolnými úhradami a zajištěním dostatečného legálního příjmu pro plynulé exekucní srážky z účtu společnosti, před vyhlášením rozsudku soudem prvního stupně uhrazeny. Závěr opačný by byl v rozporu se zákonodárcovým záměrem upřednostnit zájem na vyrovnání pachatelem úmyslně zadržovaných zákonných odvodů vybraných od zaměstnanců před jeho potrestáním.
17. Z možné aplikace podmínek zániku trestnosti dříve označeného trestného činu nelze předem diskvalifikovat ty subjekty, které své nedoplatky řádně uhradí, byť na podkladě exekucního rozhodnutí vydaného před zahájením jejich trestního stíhání, pakliže je pro jejich kompenzaci použitelný příjem těmito opatřován bez obstrukcí jejich legálním přičiněním. Stanovisko opačné by pro tyto subjekty bylo demotivující, což by bylo v rozporu se dříve uvedeným zákonodárcovým záměrem.
18. Pro výše rozvedené důvody nelze stížnost státní zástupkyně posoudit jako oprávněnou; podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu bylo proto rozhodnuto o jejím zamítnutí.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

České Budějovice dne 8. 3. 2021

JUDr. Vladimíra Hájková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

Helena
Rubicková

Digitálně podepsal
Helena Rubicková
Datum: 2021.03.18
07:51:52 +01'00'